

opusdei.org

Alkusanat ja johdanto

Alkusanat

17.4.2010

Asetu ristiinnaulitun Kristuksen haavoihin[\[1\]](#). Kun monsignor Josemaría Escrivá de Balaguer ehdotti tätä tietä niille, jotka pyysivät häneltä neuvoa sisäisen elämänsä syventämiseen, hän vain välitti omaa kokemustaan ja näytti oikotien, jota pitkin hän on kulkenut maallisen vaelluksensa ja joka ohjasi hänet hengellisyyden korkeimmille huipuille.

Hänen rakkautensa Jeesusta kohtaan oli aina kosketeltava, luja, lempeä, liikuttava tosiasia. Se oli lapsen uskollinen rakkaus Isäänsä kohtaan.

Opus Dein perustaja väitti usein vetoavasti, että kristillinen elämä tiivistyy **Kristuksen seuraamiseen: siinä on salaisuus.** Ja lisäsi: **meidän on seurattava häntä niin läheltä, että elämme hänen kanssaan samoin kuin nuo kaksitoista ensimmäistä, niin läheltä, että samastumme häneen**[2]. Siksi hän ehdotti evankeliumin sivujen jatkuvaa mietiskelyä. Ne, joilla on ollut onnea kuunnella hänen kommentoivan Kristuksen elämän joitakin kohtauksia, ovat tunteneet ne elävinä, ajankohtaisina oppien tunkeutumaan noihin kappaleisiin **yhdeksi läsnäolijoista.**

Kaikista evankeliumin kertomuksista, monsignor Escrivá de Balaguer pysähtyi erityisen tarkasti

ja rakastavasti Jeesuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta kertoviin kohtiin. Siellä, monien muiden havaintojen joukossa, hän katsoi Kristuksen kaikkein pyhintä inhimillisyyttä, joka -halusta lähestyä jokaista- ilmestyy meidän eteemme kaikkine inhimillisine heikkouksineen ja Jumalallisella mahtavuudella. ”**Juuri sen vuoksi**”, hän sano, ”**neuvon aina ihmisiä lukemaan kirjoja, jotka kertovat Herran kärsimyksestä. Tällaiset teokset, jotka ovat täynnä vilpittöntä hurskautta, tuovat mieleemme Jumalan Pojan, joka on ihminen kuten me, mutta myös tosi Jumala, joka lihassaan rakastaa ja kärsii lunastaakseen maailman**”[3]. Totisesti, kristitty kypsyy ja vahvistuu Ristin juurella, jossa hän myös tapaa Marian, Äitinsä.

Golgata-kohtausten mietiskelynsä hedelmänä, Opus Dein perustaja

valmisti tämän Ristin Tien. Oli hänen tahtonsa, että tämä olisi avuksi Jeesuksen Kärsimyksen mietiskelemiseen, mutta hän ei milloinkaan halunnut määrätä tätä kenellekään tekstiksi tämän niin kristillisen hartauden harjoittamiseen. Tämä johtui hänen suuresta rakkaudestaan omientuntojen vapautta kohtaan ja syvästä kunnioituksesta, jota hän tunsikin sielun sisäisen elämän edessä. Siksi hän ei pakottanut omia lapsiaan koskaan ottamaan määrättyjä hartaudenteitä, lukuun ottamatta tietenkään niitä, jotka kuuluvat välttämättöminä osina Jumalan haluamaan henkeen Opus Deille.

Tämä uusi monsignor Escrivá de Balaguerin kuoleman jälkeen julkaistu teos tehtiin, niin kuin edellisetkin, auttamaan rukoilemista ja Jumalan armon avulla kehittämään katumuksen -

rakkauden tuskan- ja kiitollisuuden henkeä Jumalaa kohtaan, sillä Hän on meidät lunastanut verensä hinnalla[4]. Siksi mietiskelyn kohdiksi on lisätty monsignor Escrivá de Balaguerin lausumia sanoja, joita on kerätty hänen saarnoistaan ja käydyistä keskusteluista, hänen halustaan puhua vain Jumalasta ja ainoastaan Jumalasta.

Ristin tie ei ole surullinen harjoitus. Monta kertaa monsignor Escrivá de Balaguer opetti, että kristillisellä ilolla on juurensa ristin muodossa. Jos kerran Jeesuksen kärsimys on tuskan tie, se on myös toivon ja varman voiton polku. Näin monsignor Escrivá de Balaguer itse selitti yhdessä saarnoistaan: ”**Muista, että Jumala haluaa sinun olevan tyytyväinen. Muista myös, että jos omalta osaltasi teet voitavasi, olet onnellinen, hyvin onnellinen, suurenmoisen onnellinen, vaikka**

**sinulta ei hetkeäkään puutu Risti,
mutta tämä Risti ei ole enää
teloitusväline, vaan valtaistuin,
jolta Kristus hallitsee. Hänen
rinnallaan on hänen Äitinsä, joka
on meidänkin Äitimme. Pyhä
Neitsyt hankkii sinulle sitä voimaa,
jota tarvitset vaeltaaksesi
päättäväisesti hänen poikansa
askelissa.[5]”**

ALVARO DEL PORTILLO

Rooma, 14. marraskuuta 1980;

Pyhän Ristin ylentämisen
juhlapäivänä.

RISTIN TIE

Herrani ja Jumalani,

*meidän Äitimme rakkauden silmien
alla*

valmistaudumme seuraamaa sinua

pitkin kärsimyksen tietä,

joka oli lunastuksemme hintana.

*Haluamme kärsiä kaiken, minkä
sinäkin kärsit,*

*haluamme tarjota sinulle katuvan
sydänparkamme,*

*koska olet syytön ja kuolet meidän
puolestamme,*

*meidän ollessa ainoita todellisia
syyllisiä.*

Äitini, kärsimysten Neitsyt,

*auta minua jälleen elämään nuo
katkerat hetket,*

*jotka sinun Poikasi halusi kulkea
maailmassa,*

*jotta me, jotka olemme maasta
luotuja,*

eläisimme lopultakin

in libertatem gloriae filiorum Dei,

Jumalan lasten vapaudessa ja kunniassa.

[1] Tie, l. 288

[2] Jumalan ystäviä, l. 299

[3] Ibidem.

[4] vrt. 1 Piet 1: 18-19.

[5] Jumalan ystäviä, l. 141
